

РЕШЕНИЕ

№ 139

гр. К., 17.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – К., ВТОРИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесети февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: С. В. Г.

при участието на секретаря М. Т. М.
като разгледа докладваното от С. В. Г. Гражданско дело № 20225510102690
по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 59, ал. 9 от Семейния кодекс /СК/.

В исковата молба ищецът чрез пълномощника си адв. М. Х. заявява, че с ответницата живели на съпругески начала като от съвместното си съжителство имат син - С. Л.ов К., род. на *** г. Сочи, че с ответницата са се разделили през *** г. Постигнали споразумение на основание чл. 127, ал. 1 от СК, утвърдено с решение по гр.д. № 251 по описа за 2021 г. на Районен съд – К., по силата на което детето било постановено да живее при майката и на нея било предоставено упражняването на родителските права.

Счита, че към настоящия момент е налице предпоставката за промяна в режима, заложен в разпоредбата на чл. 51, ал. 4 вр. с чл. 59 ал. 9 от СК - “изменение на обстоятелствата”.

Заявява, че съвсем обосновано решил, че ще се съгласи детето да бъде гледано преимуществено от майка му. Мислел, че това ще бъде най-доброто за него. Аргументите му били, че то е на ниска възраст, добре е да има повече време с майка си, тя ще се грижи по-добре за него. Смятал, че ще му създаде спокойствие, приятна атмосфера, уют. Мислел, че С. ще бъде поддържан в добър хигиенен вид, ще бъде с изпрани и изгладени дрехи, ще бъде с изрязани нокти, подстриган и добре изглеждащ. Живеел с идеята, че майката принципно би полагала по-добре тези грижи за детето, обаче не се оказало така.

Сочи, че бил изумен, когато осъзнал колко незряло и инфантилно се държи майката на С. в отношенията си с детето, с него и с обществото. Ответницата като че ли приела поведение, в което да докаже някаква победа - че тя ще командва С. и той ще се подчинява, че ще контролира всички

наоколо /включително и чувствата на детето/. Тя не слагала на първо място интересите на детето, а своите незрели желания. Очаквал, че като една майка и жена, ще се стреми да запази атмосфера на разбирателство и комуникация между тях - всичко това в интерес на детето, но не било така. Тя не искала да комуникира по никакъв начин с него. Бил изумен, когато се изправил пред условията ѝ - да не ѝ звъни по какъвто и да било повод. Опитал се да ѝ обясни, че имат дете, че то понякога боледува, че трябва да си предават информация за неговото състояние и поведение, че понякога може да се случат извънредни неща. Случило се на няколко пъти да не може навреме да се прибере от работа, за да взема детето в петък, когато имал режим на свиждане с него. Заявява, че работи като дистрибутор. Понякога шофира по триста километра на ден и се отдалечава на двеста от К.. На два пъти имал технически проблеми и не можал да се върна навреме, за да вземе детето от градина. Обаждал се спешно на майката на детето, но тя не му вдигала. Наложило се да звъни на негова колежка - М.С.Ж., и тя да ходи в градината да взима С., тъй като той закъснявал, а детето не можело да остане там след затварянето. Останал като втрещен как тя изобщо не се интересувала от комуникация и аргументи. Неясно с какъв мотив - ревност, отмъстителност или какъвто и да е, тя избрала това детинско поведение на сърдене.

Твърди, че веднъж се наложило да ѝ обясни, че детето е настинало и че ще го заведе на лекар, а не на градина. Опитал се да ѝ обясни, че в интерес на детето се налага да провеждат разговори понякога, но тя категорично отказвала.

По този повод сезирал Закрила на детето гр. К. и бил съставен план за действие. Било преценено, че с майката трябва да се работи в посока избягване на родителското отчуждение, поддържане на контактите с другия родител, осигуряване възможност на бащата да контактува с детето. Изрично било изписано в плана „Осигуряване на възможност за регулярна комуникация чрез телефони и интернет разговори, както и своевременно отговаряне на неприети повиквания от родителя, неупражняващ родителски права“. След намесата на Закрила на детето това се променило, но за кратко. Социалният работник (психолог и старши експерт) Х. всячески се опитала да реши проблемите в интерес на детето. Д. писмено декларираше пред Отдел Закрила на детето, че ще отговаря на неговите телефонни обаждания и ще говори с него, когато се отнася за С.. Социалният работник от Закрила на детето в един момент казал, че не успява повече да им съдейства да си оправят отношенията, тъй като на Д. не можело да се разчита, че ще спази уговорките си и да търсят друг ред за разбирателство. Така се включил и психолог от Центъра за обществена подкрепа на улица *** – Д. А. Д. от Сдружение "Б. ". Бил променен леко режима за свиждане с детето, тъй като С. искал, да го взима понякога и в сряда. В един момент ответницата започнала да използва това като някакъв вид заплаха и наказание. Когато била в добро настроение, му давала С., но когато нещо била недоволна, казвала че няма да му го даде. Това се отразявало изключително неблагоприятно на детето. То нямало сигурност и предвидимост. Разочаровало се и плачело, защото очаквало с нетърпение да прекара време с него, а майка му в последния момент променяла мнението си.

Сочи, че тъкмо детето свикнело с някакъв режим, който бил препоръчан

от Закрила на детето и тогава тя се ядосвала за нещо и казвала: „няма да ти давам повече по този начин детето“. Освен споразумението, той го взимал сряда и четвъртък преди уикендите, в които е при нея. А когато уикендът е негов – не го връщал в неделя, а в понеделник го водел на градина. Това препоръчали и от Закрила на детето. Заявява, че ответницата всячески се стреми да предизвиква конфликти и всичко това вреди на детето, а неговата цел е най-доброто за здравето и развитието на детето като пълноценна личност. Сочи подробно различни факти и случки от поведението на майката.

Счита, че е налице промяна на обстоятелствата по смисъла на чл. 51, ал. 4, във връзка с чл. 54, ал. 9 от СК. Смята, тъй като Д. К. А. не показва нужното ниво на възпитателски качества. Към момента тя не иска да се съобрази с особеното състояние на детето, предизвикано именно от нейното поведение.

Твърди, че ще може да се грижи за детето. Има добри материални възможности. Работи. Майка му и баща му могат да ми помагат. С. няма да бъде изолиран, както се опитва да го изолира майка му. Няма да го лишава от отношения с нея, а ще работи да имат една по-добра връзка, за да може детето да расте пълноценно.

Моли съда да измени на основание чл. 59, ал. 9, вр. чл. 51 ал. 4 от СК, установените с решение от 17.02.2021г., постановено по гр.д. № 251 по описа за 2021г. на К. районен съд, мерки относно местоживеенето на детето, упражняването на родителските права, режима на лични отношения, издръжката на детето и вместо тях да определите следните нови мерки: Да предостави упражняването на родителските права по отношение на сина им С. Л.ов К., род. на *** г., с ЕГН *****, на него, неговия баща - Л. Д. К. с ЕГН *****; да постанови местоживеенето на детето да бъде на адрес: село К., общ. К., ул. ***; да постанови режим на лични контакти на сина им С. Л.ов К., род. на ***г., с ЕГН *****, с неговата майка Д. К. А. с ЕГН ***, всяка първа и трета събота и неделя от 17 часа в петък до 18 часа в неделя, както и 30 дни през лятото, които да не съвпадат с годишния отпуск на бащата. Великденските празници - всяка четна година да е при майката. Всяка нечетна учебна година през Коледната ваканция да е при майката; да осъди ответницата Д. К. А. с ЕГН ***, да заплаща месечна издръжка на сина им С. Л.ов К., род. на ***г., с ЕГН *****, чрез него - неговия баща Л. Д. К. с ЕГН *****, в размер на 220 лева, считано от датата на влизане на решението в сила, до навършване на пълнолетие на детето или до настъпване на обстоятелства за изменение на размера на издръжката, ведно със законната лихва върху всяка просрочена вноска, като издръжката да се заплаща до 10-то число на месеца, за който се дължи.Претендира за направените по делото разноси. В съдебно заседание исковата молба се поддържа от адвокат М. Х., който моли съда да уважи предявеният иск като основателен и доказан. Подробни съображения излага в писмена защита по делото.

В срока по чл. 131 ГПК е постъпил писмен отговор от ответницата, чрез адв. Т. Д., с който заявява, че счита заведения от ищеца иск за допустим, но неоснователен.

Не отрича, че с Л. И. К. имат едно общо дете С. Л.ов К. и с решение от 17.02.2021 г., постановено по гр.д. № 251/2021 г. по описа на КРС родителските права по отношение на детето, са предоставени на нея, а на

бащата е определен режим на лични контакти с него, така както е посочено в исковата молба.

Оспорва твърденията, че не се грижи за детето, че го удря и малтретира физически, че го изолира и то няма социална среда, че възпрепятства контактите между ищеца и детето, както и останалите изложени в исковата молба твърдения. Оспорва твърденията, че бащата може да се грижи за детето. Сочи, че видно от изложеното в исковата молба, същият работи като дистрибутор, пътува ежедневно, често на 200-300 км. от гр. К., което прави невъзможно връщането му в дома му, а още по-малко възможността пряко да полага грижи за отглеждането и възпитанието на малолетния С..

Заявява, че въпреки регламентирания режим никога не е възпрепятствала контактите между бащата и детето извън дните и часовете, определени с горепосоченото решение. Нещо повече, всеки път когато бащата е изявил желание да вземе детето при себе си винаги е подхождала с разбиране и му е съдействала, като това обстоятелство се признава и от ищеца в исковата му молба.: „*Освен споразумението аз го взимам и в сряда и четвъртък преди уикендите, в които е при нея. А когато уикендът е мой - го връщам не в неделя, а в понеделник го водя на градина.*” В същото време, обаче, под предлог, че търси информация за С. или, че иска да го вземе отново ищецът започнал да й звъни или пише по всяко време. Разговорите им не били във връзка с детето, а преминавали в молби и увещания от страна на Л. да се върне при него и да заживеят отново заедно. Непрекъснато я притеснявал с въпроси къде е, с кого е и какво прави. Многократно ходел до работното ѝ място и я злепоставял пред колегите ѝ. Всеки път го предупреждавала да промени поведението си, като противен случай ще спре да отговаря на обажданията му. Непрекъснато я причаквал или уж случайно се появявал.

Твърди, че Л. без уговорка отивал при тях, уговарял детето, че с него ще е по-добре и настоявал да го вземе със себе си. Тя изразявала несъгласие с внезапните появи и желания на Л.. В това време бащата започвал да говори на С. срещу нея. В моментите, в които решавала да си тръгнат, бащата правел разделите им трудни и излишно драматични.

Не отрича, че към момента не позволява на детето да разполага с телефон, тъй като счита, че той все още е малък, за да разполага с телефон по всяко време на деня, а от друга страна винаги, когато С. е с нея, ищецът е имал възможност да му звънне и да се чуе с него. Не така обаче, стояли нещата, когато детето било при бащата в дома му в гр.К.. В тези случаи телефонът на детето винаги бил изключен и тя реално нямала никаква връзка с него. Налагало се е да търси съдействието на психолога Д. Д., с която работят по препоръка на Д’СП”- К., Отдел „Закрила на детето”, с молба да разговаря с бащата, за да се свърже с детето си.

Оспорва твърдението, че С. изглежда „по недопустим начин” , когато го води на детска градина. Винаги е поддържала перфектна хигиена у детето, изряден външен вид и е държала той да бъде с адекватни за сезона дрехи, които поддържа чисти, което е видно и от приложения към исковата молба „План за действие” на Дирекция ”Социално подпомагане” - К., Дейност № 4 Индикатори за изпълнение на дейността: „...*От проведен разговор с г-жа Р. - Директор на ДГ ”Е.” гр. К., става ясно, че детето е водено в добър външен*

вид... ”.

Сочи, че в исковата молба са описани случки, които не отговарят на действителната ситуация и са изопачени.

Твърди, че обажданията на бащата с молби да взема детето по всяко време, били почти ежедневни. Поведението на бащата, всички негови безконтролни прояви при взимане и връщане на детето и непрекъснатото притеснение от страна на Л. към нея, я накарали да промени решението си да му предава детето всеки път, когато пожелае и да вземе решение определения с решението по гр.д. № 251/ 2021 г. режим на контакти да се спазва. Взела решение също да не отговаря на всяко негово обаждане, поради което той започнал да притеснява нейните близки и най-вече майка ѝ, на която звънял по всяко време на деня.

Сочи, че на 26.09.2022 г. сутринта бащата следвало да заведе детето на детска градина, съгласно устната им уговорка. Без да я уведоми, ищецът не завел детето на градина. По-късно през деня разбрала, че С. не се чувствал добре и бащата щял да го води на лекар. Едва към 18.15 ч. го завел до дома ѝ, като го носел в ръцете си. Вместо да ѝ го предаде, той продължил с молбите и уговорките да го задържи, като носел детето напред-назад. Направила опит да вземе С., но бащата я изблъскал назад и за пореден път се наложило да звънни на тел. 112. По-късно от детето разбрала, че баща му изобщо не го е водил на лекар.

Заявява, че тази случка я накара да вземе категоричното решение повече да не прави компромиси с режима на контакти между бащата и детето.

Сочи и други случки на неразбирателство, обиди и агресия между двамата, при които отново се е обръщала за помощ от органите на реда на тел. 112.

Твърди, че за да я злепостави и представи като лоша майка, която не полага грижи за детето си, ищецът е публикувал във фейсбук снимка на термо бельо, което била приготвила на детето за следобедния му сън в детската градина. Унизителни коментари под снимката била написала единствено сестрата на Л. - Д. Д., докато други родители посочили, че подобни публикации са грозни и не на място.

Счита, че бащата настройва детето срещу нея, като непрекъснато му говори, че тя е виновницата да не живеят заедно и че е лоша майка.

На основание изложеното моли съда да постанови решение, с което да отхвърли предявения иск като неоснователен и недоказан. Претендира присъждането на разноски по делото. В съдебно заседание пълномощника на ответницата адвокат Т. Д. моли съда да отхвърли предявения иск като неоснователен и недоказан. Подробни съображения излага в писмена защита по делото.

Дирекция „Социално подпомагане” – К., редовно призована не изпраща процесуален представител. Представя по делото социален доклад относно защита правата и законните интереси на детето С. Л.ов К..

Съдът след като обсъди събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и като взе предвид становищата и доводите на страните, намери за установено следното:

Видно от представеното по делото удостоверение за раждане издадено въз основа на акт за раждане №***г., страните по делото са родители на детето С. Л.ов К., роден на ***г., в Г..

От приложеното гр.дело №251/2021г. по описа на Районен съд – К. се установява, че с влязло в сила решение №260086/17.02.2021г. постановено по горепосоченото дело е утвърдено постигнатото между Д. К. А. и Л. Д. К. споразумение по реда на чл.127, ал.1 от СК споразумение. С влязлото в сила решение съдът е постановил детето С. Л.ов К. да живее при майката Д. К. А. и е предоставил упражняването на родителските права спрямо детето на майката. Със същото решение е определен режим на лични контакти между бащата Л. Д. К. и детето С. Л.ов К. и размера на ежемесечната издръжка.

По делото е представен трудово договор №***. От същия се установява, че Л. Д. К. работи по трудово правоотношение в „Р.“ ЕООД – К. на длъжност „***“, за пълно работно време – 8 часа, с основано месечно трудово възнаграждение в размер на 650 лева /лист 7 от делото/.

Представено е удостоверение изх.№ № *** г. издадено от „Р.“ ЕООД – К. от, което се установява, че за периода ноември 2021 г. до месец октомври 2022 г. Л. Д. К. е получил брутен доход в размер на 6 408.99 лева.

Представено е и удостоверение изх.№ ***г. издадено от „ЗЗ.“ АД – С. от което се установява, че за периода февруари 2022г. до месец януари Д. К. А. е получила брутен доход в общ размер на 922.46 лева.

По делото е представена и декларация от Д. К. А., с която е посочила, че средномесечния ѝ доход за периода от 01.09.2022г. до 01.12.2022 г. е в размер на 1 000 лева.

Представени и приети като писмени доказателства са : 2 бр. заверени копия на Ежедневна ведомост за 2*** г.; 2 бр. заверени копия от информационна карта за дейността от *** г.; 2 бр. заверени копия на докладни записки с рег. № *** г. и *** – *** г. от РУ – К., както и прокурорска преписка ***г. по описа на Районна прокуратура – С., Териториално отделение – К..

По делото са събрани и гласни доказателства чрез разпит на свидетелите Д.С.У., П. И.а Ч., М. С. Ж., Д. Д. К.а и М. Т. Ж..

От показанията на свидетелката М. Ж. се установява , че познава от Л. от около 2 години. Знаела, че има дете момче - С.. Заявява, че 2 -3 пъти се налагало тя да прибере детето от детска градина. Единият път бил, като Л. бил закъсал с камиона и по телефона „ каза, че няма кой да прибере детето и не може да се свърже с майката“. Втория път било, когато бил на по – дълъг район, а детето трябвало да се прибере в 5.30 – 6 часа. „Той беше в 5.30 в К.“. Не знаела, защо майката не можела да вземе детето от градина.

Свидетелката К.а /сестра на ищеца/, заявява, че след раздялата им страните са имали проблеми по повод отглеждането на детето. Л. искал да се разбира с майката на детето, да прекарва повече време със С., да се чуват по телефона, но майката отказвала. Веднъж присъствала на скандал „при предаване на детето“. Детето плачело и отказвало да отиде при майка си и се вкопчило в баща си. Сочил, че Л. се държал спокойно и убеждавал детето, че трябва да отиде при майка си. Бащата искал да остави в понеделник детето в

детската градина, да не го връща на майката в неделя, за да него разстройват, но тя не се съгласила. „Когато отидохме детето спеше в колата“. Майката на детето била нервна и напрегната и повтаряла на Л. да остави детето, но не отишла да вземе С.. Заявява, че Д. и казала „какво ме гледаш така нагло в очите, искаш ли да те ударя“. След това Д. се обадила на полицията. Полицаите накарали Л. да пусне детето, но той се страхувал, тъй като били на глава улица. Заявява, че снимала майката с телефона си. Твърди, че брат ѝ се грижел много добре за С.. Когато детето било при него всеки път го подстригвал и „реже му черните нокти“. Водел детето на разходки, купувал му дрехи, къпел го. Твърди, че бащата вземал детето от майката „със скъсани дрехи, видимо некъпан, изприщен, със черни нокти и винаги твърди, че е гладен“. На Л. родителите му помагали за отглеждането на С..

Свидетелката М. Ж. твърди, че станала неволнен свидетел „за това как детето държи баща си за краката, не иска да пуска, а майката го дърпа да го вземе“. Детето плачело и не искало да пусне баща си „чувах не искам мама, не искам мама“. Вторият път, когато се прибирала видяла, че има патрулка. Видяла, че детето държало детето през крачола, а майката го дърпала през средата на тялото. Чула бащата да казва „не го дърпай, виждаш, че не иска дойде при теб“. Приближила „защото видях моя позната, която се оказва сестра на Л.“. Видяла я да снима случващото се с телефона.

Свидетелката Д. Д. работи като психолог към „Б.“. Заявява, че страните били насочени от отдел „Закрила на детето“ с цел облекчаване на емоционалното състояние на детето. Обичайно срещите се провеждали един път в седмицата. Първоначално провеждала индивидуални консултации с всеки от родителите, тъй като те не желали да се срещат. Срещите със С. се провеждали отделно В началото С. бил доста тревожен, затворен в себе си, отхвърлял въпроси за семейната среда. Причината била, че детето е ставало свидетел на конфликти между двамата родители. Твърди, че през май месец страните постигнали консенсус по въпроси свързани с отглеждането на С.. Заявява, че работата по случая била преустановена през месец май 2022г., тъй като родителите нямали разногласия помежду си. С. поддържал контакти и с двамата родители и не бил ставал свидетел на спорове помежду им. „детето беше се определило като щастливо дете“.

От показанията на свидетелката У. /втора братовчедка на ответницата / се установява, че С. е спокоен весел и игрив. Твърди, че Д. била добра майка. Детето било с поддържан външен вид, чист и спретнат. Сочил, че майката на Д. живеела в Г. и когато поискала да заведе детето на гости „Л. ги спирал“. Знаела за заплахи от Л. по телефона „знам, че ѝ е звънял по 16 пъти под претекст да чуе детето и се започва“. Знаела, че бащата вземал детето в петък и в понеделник го връщал в детската градина, а когато градината не работила го връщал на майката. Последният път, когато бащата връщал детето на майката „то е спало в колата. Наложило се да събудят детето при което то са разплакало „и се е наложило да викат полиция, за да е спокойна и да може да го вземе“. Твърди, че бащата настройва детето. Убеждавал детето, че с майка му трябва да се съберат, да бъдат семейство. Д. живеела с дядо си, който не бил в добро здравословно състояние и Д. го водела в П. за рехабилитация.

Свидетелката Ч. познава Д. „съседни сме, врата до врата, от година някъде“. Детето било спокойно, когато е с майка си не го е чувала да плаче.

Заявява, че С. винаги е спретнат чист. Два пъти присъствала на срещи при предаване на детето от бащата на майката – „как детето много плаче, тя стои отстрани, и служителите стоят отстрани и детето плаче, и тя трябва да си го вземе“. Не била присъствала на реплики между майката и бащата. Когато питала Д. какво се случва тя и отговаряла, че има чувството, че манипулират детето, че тя е лоша майка. Споделила й, че бащата драматизирал ситуацията и че настройвал детето срещу нея. Заявява, че майката води С. на разходки, да карат колело, но се притеснявала да не се срещнат с бащата и детето да присъства на скандал.

На основание чл. 59, ал. 6 от ГПК пред настоящата съдебна инстанция са изслушани и двете страни по делото.

От обясненията на ищеца Л. Д. К., се установява, че иска да вижда повече сина си. Няма право да чува детето си, а само да го вижда два пъти в седмицата. Искал да вижда детето си, да се грижи за него, да се чувствал баща и да упражнява родителските права. Не било нормално всеки път, когато връщал детето да идва полиция, но не го правил той.

От обясненията на Д. А. се установява, че никога не е имала намерения да отделя детето от баща му. Съгласна била детето да е при баща му и извън режима, за които са се споразумели, но за това получавала неуважение. Получавало грубо отношение от бащата, което влияело върху личността й като родител и авторитета й пред детето. Винаги говорела с уважение за бащата, не го злепоставяла пред детето, за да бъде то спокойно и сигурно. Когато С. се връщал при нея и казвал „мамо защо не се съберете, ...ти си виновна за това нещо“. Детето й споделило, че не иска да има повече ситуации при които баща му да го връща. Самото дете искало да бъде вземано от градината и връщано отново в градината, за да няма спречквания между тях.

От представения по делото социален доклад изготвен от Дирекция „Социално подпомагане“ - К. се установява, че С. е на 6 години и е записан в подготвителна група в Детска градина „Е.“ – К.. Посочено е, че основните грижи за детето се полагат от майката, с пряката подкрепа на бащата, които съумяват качествено да задоволяват основните му жизнени потребности от подслон, храна и облекло. Бащата живее в двуетажна къща собствено на неговите родители. На първия етаж има две стаи кухня и хол, а на втория две спални. За С. има обособена детска стая. Пред къщата има обособена детска площадка. В дома на бащата за детето е осигурено достатъчно жизнено пространство и безопасна среда за развитието му. Жилището, в което живее майката с детето представлява апартамент състоящ се от две стаи и кухня, килер и общ санитарен възел. Майката и детето съжителстват с дядото на майката, който обитава кухнята. По време на извършеното домашно посещение е установено, че се поддържат много – добри хигиенно – битови условия. За детето има обособен кът за игра и не се наблюдават фактори застрашаващи живота и здравето на детето. От социалния доклад се установява още, че С. се развива в нормата за възрастта. Детето е напълно самостоятелно в обличане и събличане, сервиране и отсервиране, за личния си тоалет ползва помощ от възрастен. Детето има изграден дневен режим, през деня и нощта. За С. има осигурена топла семейна среда, питателна храна, има осигурен достъп до образование и здравеопазване. С. е еднакво

привързан и към двамата си родители, осъзнава, че са разделени, но „желае мама и татко да са приятели“. Харесва му и му е приятно в компанията и на двамата, знае че и двамата го обичат и той ги обича. Харесва му и в двете къщи, както в град К. при мама, така и в град К. при тати, но при тати има повече време за игра и играчки. Пред социалните работници С. е споделил желание да се вижда с баща си по често. Детето иска да вижда и майка си и баща си по равно, но знае „че те не искат това“. Детето има изграден приятелски кръг и ежедневно осъществява контакти със свой връстници, както в детската градина, така и с деца когато е в град К. при баща си. Връзката между детето и родителите е много силна и детето е еднакво привързано и към двамата. В заключителната част на социалния доклад, е посочено, че базисните потребности на детето са изцяло задоволени и при двамата родители.

При така установената фактическа обстановка се налагат следните правни изводи:

Съгласно разпоредбата на чл. 59, ал. 9 от СК, ако обстоятелствата, при които е постановено решението по ал.1 на същия член се изменят, съдът по молба на единия от родителите, по искане на дирекция „Социално подпомагане“ или служебно може да измени постановените по – рано мерки и да определи нови.

В своята константна практика, обобщена в ППВС № 1/74г., ВКС на РБ посочва, че основание за иск по чл. 106, ал. 5 от СК /отм./ са „изменилите се обстоятелства“, като под такива следва да се разбират, като новите обстоятелства, които влошават положението на детето, така и обстоятелствата, с които би се подобрило положението при новото разрешение. Съдът следва и е длъжен при извършване на своята преценка да се ръководи от интересите на детето. Под интерес на детето, следва да се разбират всестранните интереси по отглеждането и възпитанието. От интересите на детето следва да се ръководи съдът, както при определяне на мерките свързани с упражняването на родителските права, така и при определяне на мерките за лични отношения. Избирането на мерки цели правилното развитие на детето, поради което при изменение на обстоятелствата се поставя въпроса за вземане на нови мерки съобразно новите обстоятелства. Към промените, засягащи мерките и тяхната ефективност, спадат : невъзможност да се изпълни решението поради поведение на самото дете; нерационален режим, като в течение на изпълнението му мерките са се оказали неблагоприятни за детето; болест на детето и невъзможност за прилагане на мерките; отчуждаване на детето по вина на отглеждания родител спрямо другия родител; пречки на родителя, който отглежда детето, за осъществяване на лични отношения с другия родител;невръщане на детето след осъществяване на личните отношения от родителя, на когото не са предоставени родителските права; нарушаване по различни начини режима на детето и други случай.

В настоящия случай, по делото не се събраха доказателства, от които да се направи извода, че положението на детето С. К. при ответницата се е влошило. Тъкмо обратното - от показанията на свидетелите Д. У. и П. Ч. се установи, че детето се чувства добре при майка си и има изградена емоционална връзка между нея и детето. С оглед родствена ѝ връзка със

страна по делото показанията на свидетелката Д. К.а съдът прецени с оглед на всички останали доказателства по делото, съгласно разпоредбата на чл.172 от ГПК. След тази преценка съдът намери, че показанията на свидетелката К.а противоречат, на останалите доказателства по делото, поради което съдът не ги кредитира. Съдът не кредитира показанията на свидетелката К.а в частта им, в която същите сочат, че майката не се грижи добре за детето същото е в неугледен вид и винаги гладно. Нейните показания се опровергават от една страна от показанията на свидетелките У. и Ч., както и от всички данни изложени в социалния доклад изготвен, въз основа на всестранно социално проучване. По делото няма доказателства подкрепящи твърденията на свидетелката К.а. Точно обратното установи се, че майката отговорно изпълнява родителските си задължения по възпитанието и отглеждането на С. и детето е с добър външен вид. От социалния доклад се установява, че при разговор с личната лекарка на детето същата е заявила, че С. винаги е бил добре облечен, в добър външен вид без показатели за negliжиране. При проведения разговор с директора на Детска градина „Е.“ К. е установено, че С. е воден в градината в добър външен вид.

По делото не се събраха убедителни доказателства и, че положението на детето би се подобрило, ако родителските права се предоставят за упражняване на ищеца. Детето С. се чувства сигурно и спокойно в средата, в която е живяло от фактическата раздяла на родителите си и в която се намира понастоящем. Извеждането на детето от средата на майка си, в която среда детето добре се е интегрирало би въздействало стресиращо и по негативен начин на емоционалното състояние на детето, което понастоящем е стабилно. Майката има желание и възможност да продължи да осигурява всички потребности на сина си в семейна среда и не е съгласна да бъде променено упражняването на родителски права.

По делото е установено, че конфликтите между родителите са довели до влошаване на емоционалното състояние на детето В този смисъл са и показанията на свидетелката Д., които съдът кредитира изцяло като непосредствени и незеинтересовани „бяха насочени към сдружение „Б.“ с цел облекчаване на емоционалното състояние на детето“. Установи се, че са провеждани консултации със свидетелката в качеството ѝ на психолог както с родителите, така и с детето. В тази връзка съдът намира, че следва а отбележи, че крайно влошените отношения между родителите по повод осъществяване на режима на лични контакти между бащата и детето видно от представените и приети писмени доказателства, подаваните сигнали до полицията, Дирекция „Социално подпомагане“, прокуратурата и разприте между двамата родители в присъствието на С. са довели до влошаване на емоционалното състояние на детето. Тук следва да се отбележи, че тези отношения касаят отношенията помежду им, но не следва да се отразяват на възможността всеки един от тях да прояви отговорно отношение към детето.

Предвид гореизложеното, съдът намира, че промяната в привичките и установения порядък в живота на детето С. К. не би допринесла за благосъстоянието му и не би била в негов интерес. В сложната и деликатна дейност по чл. 59 от СК интересите на родителите се съобразяват единствено в контекста на благосъстоянието на детето. При установените по делото факти, настоящия състав намира, че стресиращо и негативно в

емоционално отношение за детето би било решението, при което ще следва да се промени фактическо установеното съвместно съжителство на детето с неговата майка. За детето се полагат необходимите грижи, има създадени подходящи материално-битови условия за живеене. Обстоятелството, че майката на детето живее заедно със своя дядо също е в интерес на детето С., тъй като това допринася за изграждането на семейна общност и гарантира на детето, че ще живее в семейна среда. По делото няма доказателства за влошено здравословно състояние на дядото по майчина линия, който живее съвместно с майката и детето, което би повлияло негативно върху правилното физическо и психическо развитие на С..

Следва да се има предвид, че в това производство съдът не наказва единия родител, нито оценява по-добрия в условията на конкуренция. Родителите имат задължения и отговорности към децата, които са субект на тази отговорност, а не обект на правата на родителите. Родителят, на когото не е поверено детето не изгубва нито своето родителско качество, нито титулярството на родителските права и задължения. Развитието на децата трябва да се извършва при грижата, подкрепата и авторитета и на двамата родители, независимо, че те са разделени. Това не е просто проява на добро възпитание или модерно мислене, а поведение, продиктувано от грижа за благополучието на детето. Поддържането на добри и близки взаимоотношения на С. и с двамата му родители е от съществено значение за психическо и емоционално му развитие.

Детето следва да общува и с двамата си родители и с роднините им, за да се формира като пълноценна личност. Свиждането и вземането на детето са неразделни части от поддържането на личните отношения. Начинът и формата на поддържане на лични отношения могат да бъдат най-разнообразни, а когато се налага, режимът може да съпътства и с определяне на подходящи защитни мерки по чл.59, ал.8 от СК.

Водещ е преди всичко и най-вече интересът на детето да запази и развие отношенията си и с другия родител, който не носи и не упражнява родителските права и задължения.

Предвид всичко изложено по-горе, съдът намира, че по делото не се установи изменение на обстоятелствата, като интереса и благополучието на детето С. не налагат промяна на определените от съда мерки по чл. 59, ал. 1 СК, за които мерки страните са постигнали споразумение по чл. 127 от СК. Ето защо предявения иск следва да бъде отхвърлен като неоснователен.

На основание чл. 78, ал. 3 от ГПК ищеца следва да бъде осъден да заплати на ответницата направените по делото разноски в размер на 800 лева, представляващи възнаграждение за един адвокат.

Воден от горните мотиви, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от Л. Д. К., ЕГН *****, с адрес град К., община К., улица *** против Д. К. А., ЕГН *****, с адрес град К., булевард *** иск по чл. 59, ал. 9 от СК за изменение на постановените с решение № 260086/17.02.2021 г. по гр.д. № 251/2021 г. по описа на Районен

съд – К. мерки относно упражняване на родителските права, режима на лични контакти и издръжката по отношение на детето С. Л.ов К., ЕГН *****, като неоснователен.

ОСЪЖДА Л. Д. К., ЕГН *****, с адрес град К., община К., улица *** да заплати на Д. К. А., ЕГН *****, с адрес град К., булевард „*** сумата от 800 лева, представляваща направени по делото разноси.

Решението подлежи на обжалване с въззивна жалба пред Окръжен съд – С. в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – К.: _____